

Motion till riksdagen

1988/89:So6

av Lars Werner m.fl. (vpk)

med anledning av prop. 1988/89:5 med förslag om ny smittskyddslag m.m.

Anonymitetsskydd vid HIV-tester

Ett effektivt smittskydd förutsätter att individen dels tar ett personligt ansvar, dels har förtroende för samhällets myndigheter. Ett sådant förtroende är inte självklart. Särskilt märkbart och viktigt är det personliga ansvaret och förtroendet i arbetet med AIDS och HIV-infektion. Den som oroar sig för att eventuellt vara smittad av HIV-infektion måste känna sig säker på att samhället bereder stöd, hjälp, möjlig behandling och skyddar den sökandes personliga integritet.

De homosexuellas förtroende för myndigheter är mycket svagt i jämförelse med människors förtroende generellt. Detta beror på samhällets attityder gentemot de homosexuella. Enligt vår mening är det viktigare att en person inte avstår från att genomgå HIV-test av rädsla för repressalier än att samhället får fullständiga personuppgifter på eventuella smittbärare. Om man testar sig frivilligt måste detta tolkas så att man är beredd att ta sitt ansvar och följa eventuella föreskrifter oavsett om man uppger sitt namn och personnummer eller inte. Vpk har därför redan tidigare krävt att möjlighet ges till anonymitetsskydd även då ett HIV-test är positivt. Det har inte hänt någonting därefter som fått oss att ändra vår inställning. Den begränsade grupp, som genom hänsynslöshet eller självdestruktivt beteende sprider smitta, berörs inte av ett fullständigt anonymitetsskydd, då det knappast är troligt att de på egen begäran begär HIV-test.

Kostnadsansvaret för smittskyddet

Landstingets kostnader för smittskyddet enligt den nya smittskyddslagen beräknas enligt propositionen till ca 12 milj. kr. årligen. Landstingsförbundet anser i sitt remissyttrande, att dessa kostnadsberäkningar bygger på en gynnsam epidemisituation och att HIV nu förändrat dessa förutsättningar. De kostnadsberäkningar som Landstingsförbundet gjort, efter samråd med socialstyrelsen, visar att kostnaderna för landstingen är av en storleksordning som allvarligt kommer att påverka resursbehoven redan under de närmaste åren. I dessa beräkningar inkluderas åtgärder för att förhindra spridning av HIV samt vård och behandling till följd av HIV.

Samhällsfarliga sjukdomar kräver resurser som i första hand inte kan

betraktas som en angelägenhet för det enskilda landstinget. Vissa av dessa sjukdomar, bl.a. HIV-infektion och AIDS, är både sociala och medicinska sjukdomar. Storstadsområden drabbas först och hårdast på grund av den sociala karaktären. Att förhindra smittspridning frånorstadsområdena vidare ut i landet blir därmed ett nationellt intresse. Vpk anser därför att den totala kostnaden för smittskyddet inom landstingen skall täckas av statsbidrag.

Mot. 1988/89
So6

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär förslag som ger möjlighet till anonymitet även vid positivt HIV-test,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att den totala kostnaden för smittskyddet inom landstingen skall täckas av statsbidrag.

Stockholm den 17 oktober 1988

Lars Werner (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Hans Petersson (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

Margó Ingvardsson (vpk)